

تعیین نقطه آغاز گذار از جریان آرام به آشته حول یک هوابر با استفاده از حل عددی معادله پایداری اور - سامرفلد و اعمال پروفیل‌های سرعت عددی

مجتبی احمدی بلوطکی^۱، احمد صداقت^۲، محسن ثقفیان^{۳*}
دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی اصفهان

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۰۴/۲۴
تاریخ ارزیابی نهایی: ۱۳۹۱/۰۴/۰۲

چکیده

تعیین نقطه آغاز گذار بر روی هوابرها در جریان‌های دو بعدی با استفاده از تحلیل پایداری جریان از طریق حل معادله اور - سامرفلد به روش تفاضل محدود، انجام شده است. پروفیل‌های سرعت جریان و مشتقات آن درون لایه مرزی برای حل معادله اور - سامرفلد از حل عددی جریان با استفاده از یک کد عددی TVD تعیین می‌شوند که معادلات ناویر - استوکس دو بعدی را به روش ضمنی حل می‌کند. همچنین با استفاده از روش N^e و به کمک توابع ویژه و مقادیر ویژه بدست آمده از حل معادله اور - سامرفلد، محل نقطه گذار جریان از رژیم آرام به آشته تعیین شده است. الگوریتم موثر به کار برده شده در حل عددی معادله اور - سامرفلد به همراه به کارگیری تمهیدات جانبی برای همگرایی آن روش باعث شده است که نتایج تحلیل پایداری جریان در تطابق خوبی با نتایج عددی و تحلیلی دیگران باشد. علاوه بر آن، استخراج پروفیل‌های سرعت از حل جریان لزج منجر به پیش‌بینی رضایت‌بخش نقطه گذار جریان حول هوابر NACA0012 شده است.

کلیدواژه:

پیش‌بینی گذار، معادله اور - سامرفلد، روش N^e ، تحلیل پایداری.

مقدمه

یکی از مسائل مهم و اساسی در دینامیک سیالات مسئله گذار جریان از رژیم آرام به آشته است. چگونگی تولید و رشد اغتشاشات در جریان که منجر به گذار جریان از رژیم آرام به آشته می‌گردد همواره از اهمیت اساسی در علم مکانیک سیالات برخوردار بوده است. به همین دلیل است که استفاده از یک ابزار محاسباتی در دینامیک سیالات محاسباتی بر مبنای معادلات ناویر - استوکسکه قادر به حل جریان به طور مستقل در دو رژیم آرام و آشته باشد، از کاربرد فراوانی در صنعت هوا فضا برخوردار است. در واقع، بطور عملی در طراحی هوابر یا بال هواپیما بدون در نظر گرفتن فرآیند گذار جریان از رژیم آرام به آشته نمی‌توان نتایج قابل اطمینانی بدست آورد. در بسیاری از کاربردهای مهندسی که از گرادیان فشار ضعیف در امتداد جریان و انحنای سطح کمی برخوردار هستند، با فرض رژیم کاملاً آشته، می‌توان جریان را در میزان قابل قبولی مدل کرد. در این پژوهش، تعیین موقعیت آغاز گذار در جریان‌های دو بعدی برای اعداد رینولدز بالا مد نظر است که برای آن به تحلیل پایداری هیدرودینامیکی جریان از طریق حل معادله اور - سامرفلد نیاز است. معادله اور - سامرفلد که به معادله پایداری جریان لزج معروف است، تقریبی از معادلات حاکم بر رشد یا کاهش دامنه یک اغتشاش در جریان‌های موازی است. تعیین نقطه گذار جریان نیز با استفاده از روش N^e یا روش اسمیت انجام می‌گردد که این روش از حل معادله اور - سامرفلد برای تعیین میزان رشد امواج اغتشاشی استفاده می‌کند. اما برای حل معادله اور - سامرفلد در یک جریان خاص نیاز به پروفیل‌های سرعت جریان و مشتقات آن درون لایه مرزی در راستای عمود بر سطح و در هر مقطع در امتداد جریان است که موارد ذکر شده از حل دقیق جریان آرام بدست می‌آیند. ابزار استفاده شده برای حل جریان یک کد عددی^۱ TVD است که معادلات ناویر - استوکس دو بعدی را به روش ضمنی حل می‌کند. وجه تمایز تحقیق حاضر نسبت به کارهای دیگر این است که در سایر پژوهش‌های عددی مشابه، برای حل معادله اور - سامرفلد از پروفیل‌های سرعت تعیین شده از

۱. کارشناس ارشد m.ahmadi@me.iut.ac.ir

۲. استادیار sedaghat@cc.iut.ac.ir

۳. استادیار saghafian@cc.iut.ac.ir

تحلیل استفاده کرد. همچنین در حل معادله اور - سامرفلد به روش بسط طیفی از بسط دادن تابع حل معادله یعنی تابع دامنه اغتشاش به صورت یک ترکیب خطی از توابع متعماد استفاده می‌گردد. گری و هلگاسون [۲] و اورزاگ [۵] با استفاده از روش طیفی، پایداری جریان را بررسی کرده و پاسخهای معادله اور - سامرفلد و پارامترهای عدد موج، فرکانس موج و سرعت فازی موج را در گستره رینولدزهای زیادی محاسبه نمودند. در این پژوهش برای حل معادله اور - سامرفلد از روش تفاضل محدود استفاده شده است بدین ترتیب که ابتدا معادله اور - سامرفلد با کاهش مرتبه به تعدادی معادله دیفرانسیل خطی مرتبه اول تبدیل می‌گردد و سپس با استفاده از گسته‌سازی معادلات یاد شده به کمک تقریب‌های مشتق، حل آن معادلات در ناحیه بین دو مرز جریان به صورت همزمان انجام می‌شود. روش تفاضل محدود به کار گرفته شده و باستگی زیادی به حدس اولیه دارد و چنانچه مقادیر مناسبی به عنوان حدس اولیه برای عبارت‌های مورد نیاز منظور نگردد امکان واگرایی روش وجود دارد. از این‌رو برای غلبه بر مشکلات همگرایی این روش تمیهادات خاصی در نظر گرفته شده است که شامل استفاده از روش تکرار نیوتن برای حل دستگاه‌های غیر خطی و همچنین تعیین رابطه‌ای برای محاسبه حدس اولیه عبارت‌های مورد نیاز در یک نقطه محاسباتی خاص از روی پاسخ معادله اور - سامرفلد برای همان عبارت‌ها در نقطه محاسباتی قبلی می‌باشد [۳-۸]. مجموعه ملاحظات در نظر گرفته شده به منظور همگرایی کد عددی حل کننده معادله اور - سامرفلد، در سایر کارهای مشابه به طور مجمع‌ماهده نشده است و از این‌رو، این مساله یکی دیگر از نوآوری‌های موجود در تحقیق پیش رو در زمینه دینامیک سیالات محاسباتی می‌باشد.

اما همانطور که گفته شد در این پژوهش از روش^N₅ برای تعیین نقطه گذار جریان استفاده شده است. این روش که به روش اسمیت و گامبرونی [۹] و همچنین به طور مستقل توسط ون اینگن [۹] با عنوان روش^N₆ در سال ۱۹۵۶ ارائه شد و بعدها به روش^N₇ تغییر نام پیدا کرد. در این روش با استفاده از توابع ویژه و مقادیر ویژه به دست آمده از حل معادله اور - سامرفلد، برای تعیین میزان رشد امواج اغتشاشی استفاده می‌شود. استوک و هاسه [۱۰] به بررسی مساله طراحی هوابرهای با جریان آرام و نقش گذار جریان در آن به کمک روش^N₅ پرداختند. آنها برای ارزیابی این روش از مقایسه نتایج خود با نتایج تجربی هوابر DOAL3 بهره گرفتند. از جمله تحقیقات دیگر در این زمینه می‌توان به کارهای لیان و شای [۱۱]، بوتیلر و

حل‌های تحلیلی جریان غیر لزج استفاده می‌شود ولی در تحقیق پیش رو، پروفیل‌های سرعت از یک کد عددی حل کننده جریان لزج به دست می‌آیند. مکانیزم فرآیند گذار در جریان‌های برشی محدود شونده با دیوار را می‌توان به صورت خلاصه در سه مرحله تشریح نمود [۱]. مرحله نخست، مرحله پذیرش و یا نفوذ اغتشاشات خارجی به داخل لایه مرزی در جریان آرام است. منشاً این اغتشاشات ممکن است ناپایداریهای جریان آزاد، ناهمگنی، زبری سطوح، امواج صوتی منتشر شده در محیط یا ارتعاش جسم باشد. مرحله دوم، مرحله تقویت و رشد خطی اغتشاشات است که این مرحله سهم زیادی (حدود ۷۵ تا ۸۵ درصد) از فرآیند گذار را به خود اختصاص داده است [۲]. این اغتشاشات که به صورت موجی شکل هستند به احترام تولمین و شیلیختینگ که برای اولین بار وجود آنها را مطرح نمودند به نام «امواج تولمین - شیلیختینگ» نامگذاری شدند. این مرحله از فرآیند گذار توسط شوری پایداری خطی مدل سازی شده و معادلات حاکم بر این اغتشاشات برای جریان‌های غیرقابل تراکم همان معادله اور - سامرفلد است. آخرین و مهمترین مرحله در فرآیند گذار جریان، مرحله تقویت غیر خطی اغتشاشات و بهم ریختگی جریان به حالت آشفته بوده که دارای ویژگی‌های مهمی همچون سه بعدی بودن و سریع رخ دادن است. در این مرحله اغتشاشات تا دامنه بزرگی رشد نموده و با همدیگر تداخل می‌کنند. مرحله رشد غیرخطی اغتشاشات تا آشفته شدن کامل جریان ادامه خواهد داشت.

اولین حل‌های ارائه شده برای معادله اور - سامرفلد برای امواج اغتشاشی ناپایدار دو بعدی در لایه مرزی بلازیوس به صورت تحلیلی توسط تولمین در سال ۱۹۲۹ و شیلیختینگ در سال ۱۹۳۳ انجام شد [۲]. از آن پس، معادله اور - سامرفلد با متدهای پیشرفته محاسبات عددی به کمک کامپیوتر و عمدها به دو روش تفاضل محدود و روش بسط طیفی حل شد [۲]. در روش‌های تفاضل محدود معادله اور - سامرفلد ابتدا با کاهش مرتبه به تعدادی معادله دیفرانسیل خطی مرتبه اول تبدیل می‌گردد و سپس با استفاده از گسته‌سازی معادلات اخیر به کمک تقریب‌های مشتق، آن معادلات یک دستگاه خطی از معادلات را تشکیل می‌دهند [۳]. الگوریتم‌های مختلفی برای حل معادله از طریق این روش وجود دارد. جوردنیسون [۴] با به کار گیری این روش و استفاده از یک الگوریتم تکرار شونده از روش پرتابی، حل دقیقی برای معادله اور - سامرفلد برای جریان بر روی یک صفحه تخت ارائه نمود. وی با فرض موازی بودن جریان از پروفیل سرعت بلازیوس در

که در معادله فوق $\omega_r + i\omega_i = \omega$ فرکانس زاویه‌ای یک موج اغتشاشی و $\alpha_r + i\alpha_i = \alpha$ عدد موج اغتشاش است. عدد موج با رابطه $2\pi/\lambda = 2\pi/\alpha$ به طول موج λ مربوط می‌شود. با استفاده از تابع جریان اغتشاشی در معادلات ناوير-استوکس اغتشاشی شده و بی بعد سازی، یک معادله دیفرانسیل مرتبه چهارم برای متغیر مختلط دامنه اغتشاش ϕ به شکل زیر بدست می‌آید که اولین بار به طور مستقل توسط اور در سال ۱۹۰۷ و سامرفلد در سال ۱۹۰۸ ارائه شد که به احترام آنها به معادله اور-سامرفلد معروف است [۲]:

$$(u - c)(D^2 - \alpha^2)\phi - \frac{d^2 u}{dy^2}\phi = \frac{-i}{\alpha \operatorname{Re}}(D^4 - 2\alpha^2 D^2 + \alpha^4)\phi \quad (2)$$

در معادله فوق $D = \frac{d}{dy}$ اپراتور مشتق است که y فاصله هر نقطه از دیواره در جهت عمود می‌باشد. باید توجه داشت که برای بی بعد سازی معادله اور-سامرفلد از کمیت‌های سرعت جریان آزاد U_∞ و طول مشخصه ضخامت جابجایی لایه مرزی δ^* استفاده شده است. بنابراین عدد رینولدز در محاسبات مربوط به تحلیل پایداری مطابق رابطه $\operatorname{Re} = \frac{U_\infty \delta^*}{v}$ تعیین می‌گردد. همچنین متغیرهای دیگر نیز به صورت زیر بی بعد شده‌اند که متغیرهای ستاره‌دار متغیرهای فیزیکی دارای بعد هستند:

$$\alpha = \alpha^* \delta^*, \quad \omega = \frac{\omega^* \delta^*}{U_\infty^*}, \quad c = \frac{c^*}{U_\infty^*} \quad (3)$$

پارامتر c نیز که بصورت $c = c_r + i c_i$ تعریف می‌شود، سرعت مختلط فاز انتقال اغتشاش است. همچنین شرایط مرزی برای حل معادله اور-سامرفلد برای جریان بر روی یک صفحه تخت و همچنین جریان عبوری حول یک هواپیمای مسافربری از:

$$y = 0; \quad \phi = 0, \quad \phi' = 0 \\ y \rightarrow \infty; \quad \phi = 0, \quad \phi' = 0 \quad (4)$$

$$y = \delta; \quad (D + \sigma)(D + \alpha)\phi = 0 \\ (D + \sigma)(D^2 - \alpha^2)\phi = 0$$

حل عددی معادله اور-سامرفلد

برای حل معادله اور-سامرفلد در یک جریان خاص نیاز به پروفیل‌های سرعت جریان و مشتق دوم آن درون لایه مرزی $(y)u$ و $(y)u''$ ، در راستای عمود بر سطح و در هر مقطع در امتداد جریان می‌باشد. موارد ذکر شده از حل جریان آرام توسط کد عددی TVD به دست می‌آیند. الگوریتم حل عددی معادله اور-سامرفلد برگرفته از مرجع [۳] شامل تعریف یک سری متغیر جدید می‌باشد که با استفاده از آنها می‌توان معادله مرتبه چهارم اور-سامرفلد را به چهار معادله دیفرانسیل مرتبه اول تبدیل کرد. گستره‌سازی مجموعه

معادلات حاکم برای حل جریان

معادلات حاکم بر جریان عبوری حول هواپیمای مختلط ناوير-استوکس دو بعدی تراکم پذیر هستند و مدل آشفتگی به کار رفته در کد عددی، مدل جبری لزجت گردابه‌ای بالدوین-لوماکس محاسبه می‌باشد. این مدل که یک مدل شناخته شده و رایج در زمینه آیرودینامیک است، یک مدل دولایه‌ای است که بر مبنای طول اختلاط پرانتل بنایه دارد [۱۴].

روش عددی استفاده شده برای حل معادلات حاکم بر جریان روش TVD است که معادلات مزبور را به روش ضمنی حل می‌کند. روش‌های عددی TVD یا تغییرات کل از بین رونده، به روش‌هایی گفته می‌شود که در آنها تغییرات کل حل هر جواب فیزیکی قبلی قبول با افزایش زمان در فضای حل به تدریج کم و محو می‌شود. از نقطه نظر تقریب تفاضل محدود، از روش‌های TVD متقارن و بالا دست استفاده شد که توسط می [۱۵] برای حل جریان لزج ارائه شده‌اند و توسط صداقت [۱۶] اصلاح گشته‌اند. شرایط اولیه مورد نیاز کلیه پارامترها برای حل جریان برابر مقادیر جریان آزاد آنها منظور شده‌اند. شبکه‌بندی استفاده شده حول هواپیک شبکه C-شکل هذلولوی است که توسط یک تولید کننده شبکه جبری ایجاد می‌گردد. فاصله مرزهای این شبکه تا سطح هواپیمای حدود ۱۰ تا ۱۵ برابر طول وتر هواپیمای است. همچنین تمرکز نقاط شبکه با دور شدن از نزدیکی سطح هواپیمای کاهش می‌یابد.

تحلیل پایداری جریان

در این پژوهش تحلیل پایداری جریان به کمک تئوری پایداری خطی صورت می‌پذیرد. همانطور که گفته شد با اعمال تئوری پایداری خطی به معادلات ناوير-استوکس، معادله اور-سامرفلد حاصل می‌شود که توسط آن می‌توان تغییرات و رشد و نمو امواج تولمین-شیلیختینگ را تحلیل و پیش‌بینی نمود. معادله اور-سامرفلد در واقع تقریبی از معادلات حاکم بر رشد یا زوال دامنه یک اغتشاش دو بعدی در جریان‌های موازی است که از معادلات ناوير-استوکس اغتشاشی شده به کمک مولفه‌های لحظه‌ای سرعت و فشار به دست می‌آید. برای این کار مرسوم است که از یک تابع جریان اغتشاشی که به صورت زیر تعریف می‌گردد، استفاده شود:

$$\psi(x, y, t) = \phi(y) \exp[i(\alpha x - \omega t)] \quad (1)$$

که در روابط اخیر $\delta Re = Re_0 - Re$ بوده و زیرنویس صفر نمایانگر مقادیر پارامترها در Re_0 است.

روش e^N

در این پژوهش تعیین نقطه گذار جریان با استفاده از روش e^N انجام شده است. در این روش با استفاده از توابع ویژه و مقادیر ویژه بدست آمده از حل معادله اور- سامرفلد، برای تعیین میزان رشد امواج اغتشاشی استفاده می گردد. با توجه به اینکه در این روش به دنبال مکان آغاز گذار جریان هستیم و همچنین دامنه اغتشاش امواج ناپایدار در یک نقطه خاص مستقل از زمان است بنابراین به نتایج تحلیل پایداری مکانی از حل معادله اور- سامرفلد نیاز است[۲]. فرض اساسی در این روش این است که گذار هنگامی رخ می دهد که دامنه اغتشاشات کوچکی که در ناحیه پایداری خنثی وجود دارند، در ناحیه گذار با ضریب e^N تقویت شوند، بنابراین می توان نوشت:

$$\frac{|\psi|_{tr}}{|\psi|_{ne}} = e^N \quad (6)$$

که زیرنویس های tr و ne به ترتیب بیانگر نقطه گذار (transition) و نقطه ای روی منحنی پایداری خنثی با $\alpha_r = 0$ (neutral) هستند. حال با انجام یک سری عملیات جبری به رابطه زیر برای تعیین ضریب تقویت، N ، خواهیم رسید:

$$N = \int_{x_{ne}}^x -\alpha_i(\omega) dx \quad (7)$$

باید توجه داشت که محاسبه N بر حسب x را باید در در یک فرکانس ثابت انجام داد. پس از آن می بایست مقادیر N بر حسب ω را در چندین فرکانس رسم نمود و در آن نمودار یک پوش ماکریم بر روی منحنی های مزبور رسم گردد که این پوش ماکریم در واقع مربوط به مقادیر پیشینه نرخ های تقویت ناپایداری هستند. محلی که در آن، مقدار N پیش فرض برای گذار، پوش ترسیم شده را قطع کند، محل نقطه گذار جریان است [۲]. باید دانست که مقدار پیش فرض N برای گذار از داده های تجربی تعیین می شود و برای هر نوع جریان، دارای یک مقدار خاص است. برای جریان بر روی یک صفحه تخت، از آزمایشات شوبائر و اسکرامستاد [۱] در یک توپل باد دارای شدت آشفتگی جریان آزاد کم $Tu < 0.1\%$ ثابت شده است که ناحیه گذار به ازای مقادیر $N=8$ تا $N=10$ رخ می دهد. همچنین برای جریان حول هوابرهای دو بعدی نیز برای شدت آشفتگی $Tu < 0.1$ معمولاً از مقدار $N=9$ برای پیش بینی نقطه گذار جریان استفاده می شود [۱۶، ۱۷].

معادلات به دست آمده در ناحیه حل منجر به تبدیل آن معادلات به یک دستگاه معادلات ماتریسی می گردد که ماتریس ضرایب آن یک ماتریس سه قطری بلوکی است. دستگاه معادلات مزبور همگن هستند و همچنین با توجه به همگن بودن شرایط مرزی آنها در جریان های مورد مطالعه، جواب های معادله نسبت به هم وابسته خطی به دست می آیند. در نتیجه حل معادله اور- سامرفلد به حل یک مسئله مقدار ویژه تبدیل می گردد. برای یافتن جواب غیر همگن یا همان جواب فیزیکی مسئله باید یکی از شرایط مرزی همگن را با یک شرط مرزی غیر همگن جدید به دنبال محاسبه در حل دستگاه معادلات غیر همگن جدید به دنبال حذف شده عبارت هایی باشیم که به ازای آنها شرط مرزی اصلی حذف شده برقرار گردد. این کار با استفاده از یک فرآیند جستجو گر تکرار شونده بر مبنای روش نیوتون انجام می شود.

با توجه به مجموعه معادله ۲ و شرایط مرزی ۴ می توان گفت که حل دستگاه معادله ماتریسی یاد شده به سه پارامتر α ، ω و Re بستگی دارد. با در نظر گرفتن اینکه α و ω کمیت های مخلوط هستند، به مسائله ای با پنج مجھول مواجه می شویم که برای حل آن باید با تعیین مقادیر اولیه ای برای سه تا از آنها به دنبال یافتن دو مجھول باقیمانده باشیم. این کار باید در یک فرآیند تکرار به نحوی انجام شود که شرط مرزی محدود برقرار گردد. در واقع باید از یک مرز شروع به حل کرد و به سمت مرز دیگر پیشروی نمود و مقدار شرط مرزی واقعی محدود در آن مرز را محاسبه کرد و هنگامی که اختلاف مقدار محاسباتی آن با مقدار حقیقی بسیار کوچک گردد، در آن مرحله پاسخ معادله به اندازه کافی دقیق خواهد بود و حل عددی متوقف می شود [۳].

نکته دیگری که در حل عددی معادله اور- سامرفلد باید بدان اشاره گردد تمہیدی است که برای همگرایی سریع تر کد عددی به کار گرفته شده است. این کار به صورت تعیین رابطه ای برای محاسبه حدس اولیه پارامترهای مورد نیاز است. به عنوان نمونه در تحلیل پایداری مکانی هنگامی که در یک عدد رینولدز خاص Re_0 مقادیر ویژه معادله اور- سامرفلد بدست آمد، آنگاه برای تعیین مقادیر α_r و ω_r می باید عدد رینولدز جدید نیاز به حدس اولیه برای برخی پارامترها مانند α_r و ω_r می باشد. با بسط این پارامترها از طریق سری تیلور خطی حول Re_0 می توان حدس اولیه آن پارامترها را در عدد رینولدز جدید از طریق زیر محاسبه نمود:

$$\begin{aligned} \alpha_r &= (\alpha_r)_0 + \left(\frac{\partial \alpha_r}{\partial Re} \right)_0 \delta Re \\ \omega_r &= (\omega_r)_0 + \left(\frac{\partial \omega_r}{\partial Re} \right)_0 \delta Re \end{aligned} \quad (5)$$

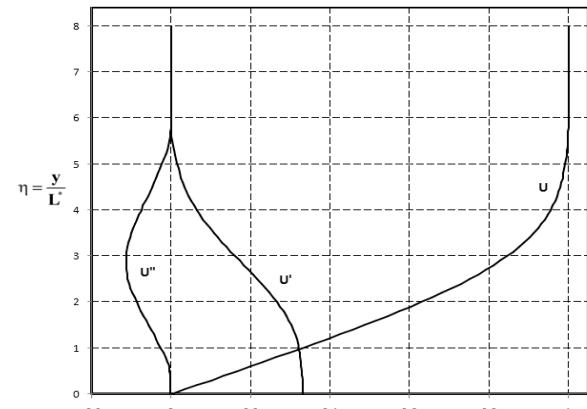
حل معادله اور-سامرفلد و تعیین مقادیر ویژه آن نشان می دهد که یک دامنه محدود برای عدد رینولدز به نام ناحیه ناپایدار وجود دارد که درون آن، اغتشاشات کوچک تقویت می شوند و منجر به ناپایداری جریان می گردند. در مقابل این ناحیه، ناحیه پایدار قرار دارد که در آن اغتشاشات میرا شده و از بین خواهند رفت. مرز این دو ناحیه نیز به نام «منحنی پایداری خشی» نامیده می شود (منحنی وسط در شکل های ۲ و ۳ با $\alpha_i = 0$). همانطور که در هر دو شکل ۲ و ۳ دیده می شود کمترین عدد رینولدزی که روی منحنی پایداری خشی قرار می گیرد برابر ۵۲۰ است. این نقطه در واقع کوچکترین عدد رینولدزی را نشان می دهد که در آن، اغتشاشات میرا نمی شوند. در واقع، از این نقطه به بعد، اغتشاشات کوچک ایجاد شده - که همان موج های دو بعدی تولمین - شیلیختنینگ هستند- تدریجاً تقویت شده و به گردابه های سه بعدی کاملاً ناپایدار تبدیل می گردند. باید در نظر داشت که این نقطه باید با نقطه تحول به حالت آشته که عدد رینولدز بالاتری دارد و در ادامه تعیین خواهد شد، اشتباہ گرفته شود. به دلیل تطابق کامل منحنی های پایداری لایه مرزی بلازیوس با نتایج افراد دیگر [۴]، مقایسه نتایج اخیر روی شکل صورت نگرفته است. بلکه این کار در چندین عدد رینولدز برای پایداری خشی در جدول ۱ انجام شده است.

جدول ۱. مقایسه نتایج کد حاضر با مرجع [۴] برای دو کمیت عدد موج و فرکانس اغتشاشی در تحلیل پایداری جریان برروی صفحه تخت

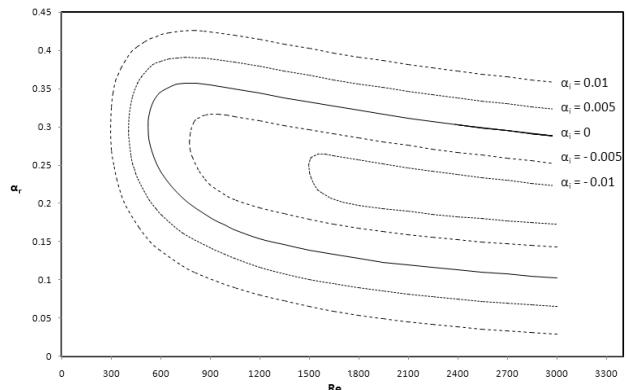
Re	α_r		ω_r	
	Present	Jordinson[4]	Present	Jordinson[4]
2600 (up)	0.297286	0.2973	0.094736	0.0947
1400 (up)	0.335813	0.3359	0.118493	0.1185
850 (up)	0.354720	0.3547	0.135104	0.1352
520	0.301189	0.3012	0.119323	0.1193
750 (low)	0.204134	0.2041	0.071120	0.0711
1150 (low)	0.158945	0.1590	0.049386	0.0495
1800 (low)	0.127604	0.1276	0.035527	0.0355

همچنین تاریخچه همگرایی کد عددی حل کننده معادله اور-سامرفلد برای یک حالت خاص با عدد رینولدز $Re=1350$ و $\alpha_i=-0.005$ در جدول ۲ آورده شده است. حدهای اولیه در این حالت از مقادیر α_r و ω_r مربوط به حالت پایداری خشی در نظر گرفته شده اند. در صورتی که حدس اولیه برای این عبارت ها از روابط ۵ تعیین گردد، روند همگرایی سرعت بیشتری پیدا خواهد کرد. برای این حالت خاص، می توان منحنی تابع ویژه دامنه اغتشاش، ϕ ، را نیز در شکل ۴ ملاحظه نمود.

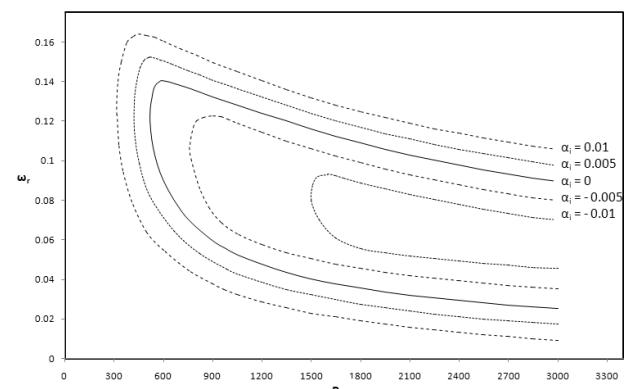
تحلیل پایداری جریان برروی یک صفحه تخت
بروفیل های سرعت جریان با فرض برقراری لایه مرزی بلازیوس بر روی صفحه تخت و با استفاده از حل های تشابه تعیین شده اند.
پروفیل سرعت جریان به همراه مشتقات اول و دوم آن در شکل ۱ آورده شده اند. منحنی های پایداری به دست آمده از تحلیل پایداری مکانی لایه مرزی بلازیوس برای کمیت های عدد موج α_r و فرکانس ω_r در شکل های ۲ و ۳ آورده شده اند.

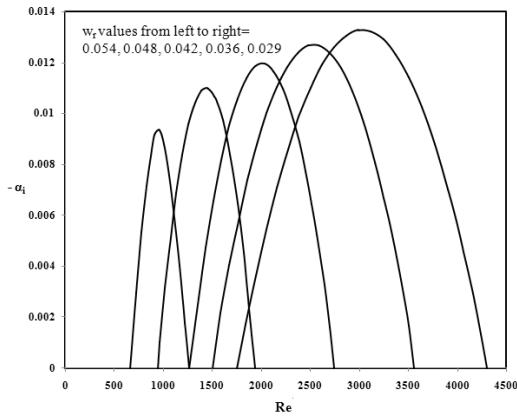
شکل ۱. پروفیل سرعت بلازیوس به همراه مشتقات اول و دوم آن

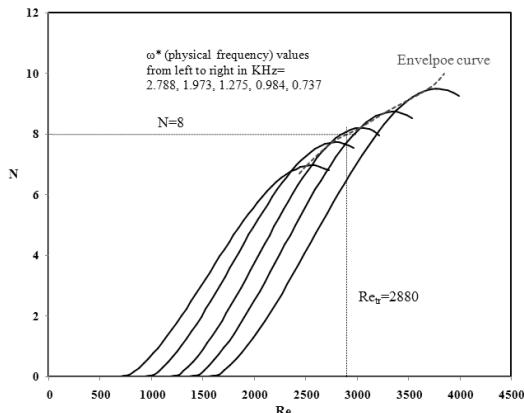
شکل ۲. منحنی های عدموج، جریان بر روی صفحه تخت

شکل ۳. منحنی های فرکانس اغتشاشی، جریان بر روی صفحه تخت

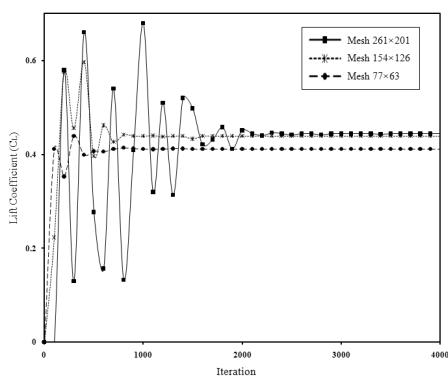
شکل ۵. منحنی های نرخ تقویت ناپایداری مکانی ω_i در تحلیل پایداری جریان بر روی یک صفحه تخت

شکل ۶. مقادیر نرخ تقویت برای جریان بر روی یک صفحه تخت

NACA0012 جریان عبوری حول هوابر

حل جریان حول هوابر NACA0012 توسط کد عددی TVD انجام شد و پروفیل های مورد نیاز ذخیره شدند. شبکه بندی استفاده شده در کد مزبور یک شبکه سازمان یافته C-شکل هذلولوی بوده که برای اطمینان یافتن از استقلال نتایج نسبت به شبکه انتخاب شده، مطالعه شبکه و انتخاب شبکه بهینه صورت پذیرفت. نتایج مطالعه شبکه برای ضریب برآحوال هوابر NACA0012 با عدد رینولدز $Re=2.88 \times 10^6$ عدد ماخ $M=0.16$ و زاویه $AOA=4^\circ$ برای سه شبکه مختلف 77×63 , 126×63 , 261×201 در شکل ۷ آورده شده اند.

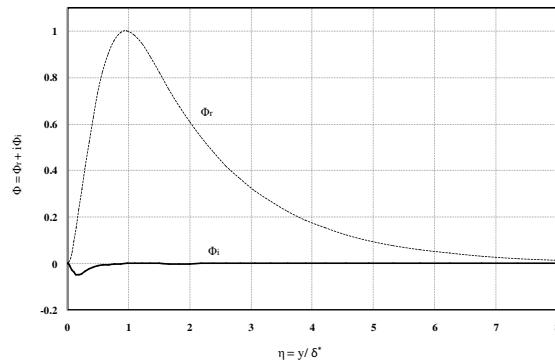
شکل ۷. نتایج مطالعه شبکه (مقادیر ضریب برآ)

جدول ۲. تاریخچه همگرایی کد حل کننده معادله اور-سامرفلد

برای جریان بر روی صفحه تخت با $Re=1350$, $\alpha_i=-0.005$

Iteration	α_r	ω_r
0 (initial guess)	0.146	0.044
1	0.1683507	0.0492448
2	0.1774482	0.0528803
4	0.1859338	0.0539211
6	0.1861193	0.0535993
8	0.1861205	0.0535967
10	0.1861214	0.0535953
12	0.1861214	0.0535957
14	0.1861214	0.0535957
Jordinson[4]	0.1861	0.0536

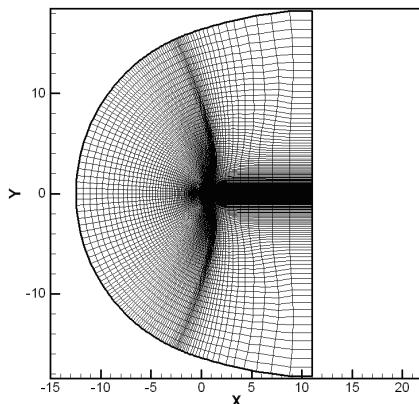
در نهایت با استفاده از روش e^N نقطه گذار برای جریان بر روی صفحه تخت تعیین شد. ابتدا به حل معادله اور-سامرفلد برای تحلیل پایداری مکانی ($\omega_i=0$) با هدف تعیین دو پارامتر α_r و α_i از طریق مقداردهی به دو کمیت ω_r و Re پرداخته شد.

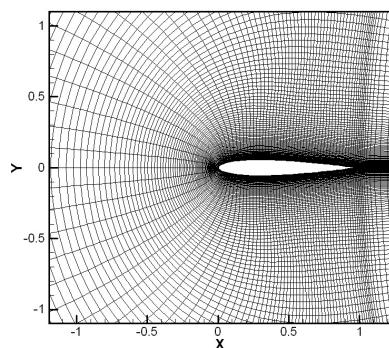
شکل ۴. منحنی تابع ویژه دامنه اختشاش برای جریان بر روی صفحه

تخت با $Re=1350$, $\alpha_i=-0.005$

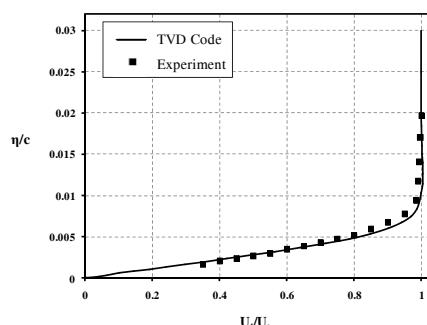
شکل ۵ تغییرات مقادیر نرخ تقویت ناپایداری مکانی ($-\alpha_i$) نسبت به مشخصه مکانی جریان را در چند فرکانس ثابت نشان می دهد. پس از آن با انتگرال گیری از مقادیر نرخ تقویت ناپایداری مکانی نسبت به x مطابق رابطه ۷، مقادیر پارامتر N محاسبه شد. باید توجه داشت که مقادیر نمایش داده شده برای فرکانس اختشاشی در منحنی های شکل ۵ مقادیر بدون بعد هستند که مقادیر فیزیکی متناظر آنها از رابطه ۳ محاسبه شده اند و در شکل ۶ نمایش داده شده اند. در ادامه همانگونه که پیشتر نیز ذکر شد می بایست مقادیر N بر حسب x در چندین فرکانس رسم شده و در آن نمودار، یک پوش ماکزیمم بر روی آن منحنی ها ترسیم گردد. این کار نیز در شکل ۶ انجام شده است که با فرض رخداد گذار به ازای $N=8$ محل گذار را در $Re_{tr,x} = 2.8 \times 10^6$ که متناظر با $Re_{tr,\delta^*} = 2880$ است، پیش بینی می کند.

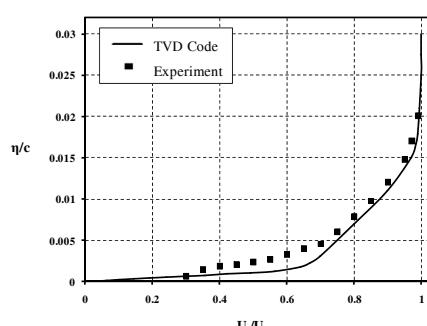
شکل ۸ - الف. نمای کلی از شبکه C - شکل حول هوابر

شکل ۸ - ب. نمای نزدیک از شبکه C - شکل حول هوابر

شکل ۹. پروفیل سرعت آرام در مقطع $x/c = 0.253$

شکل ۱۰. پروفیل سرعت آشفته در مقطع $x/c = 0.698$

از این نمودار که نشان‌دهنده تاریخچه همگرایی جریان در طول زمان (از حالت غیر دائم به حالت دائم) می‌باشد، مشاهده می‌شود که ضریب برآ برای دو شبکه 154×126 و 261×201 دارای مقادیر بسیار نزدیک به هم هستند در حالیکه برای شبکه 177×63 اختلاف زیادی وجود دارد. این مساله که به طرز مشابه در نمودارهای ضریب پساو ضریب فشار نیز ملاحظه می‌گردد (ارائه نشده در این مقاله) پیشنهاد می‌کند که شبکه 154×126 به عنوان شبکه بهینه برای حل جریان انتخاب گردد. لیکن از آنجایی که برای حل معادله اور-سامرفلد به پروفیل‌های سرعت جریان و مشتقات آن درون لایه مرزی نیاز است، می‌بایست از دقت حل عددی در ناحیه درونی لایه مرزی نیز اطمینان حاصل نمود. در جدول ۳ تعداد نقاطی از شبکه که در راستای عمود بر سطح در درون لایه مرزی قرار می‌گیرند برای سه شبکه مختلف آورده شده‌اند. همانطور که از این جدول ملاحظه می‌گردد تقریباً یک‌پنجم نقاط شبکه در هر مقطع درون لایه مرزی قرار می‌گیرند و بقیه نقاط در خارج آن واقع می‌شوند. از آنجایی که به نظر می‌آید تعداد نقاط درون لایه مرزی مربوط به شبکه بهینه (شبکه 154×126) برای ایجاد پروفیل‌های با دقت بالا کافی نباشد، لذا از تمرکز دادن نقاط شبکه به سمت دیواره با ضریب کشسانی کمتر استفاده شد تا تعداد نقاط بیشتری در درون لایه مرزی قرار گیرند. نتایج مربوط به این حالت نیز در همان جدول ۳ ارائه شده است. نمونه‌ای از این شبکه بندهی حول هوابر را می‌توان در شکل ۸-الف مشاهده نمود. همچنین در شکل ۸-ب نمایشی از شبکه ذکر شده در نزدیکی سطح هوابر ارائه شده است.

جدول ۳. تعداد نقاط شبکه در درون لایه مرزی در سه مقطع بر روی سطح بالای هوابر برای سه شبکه بندهی مختلف

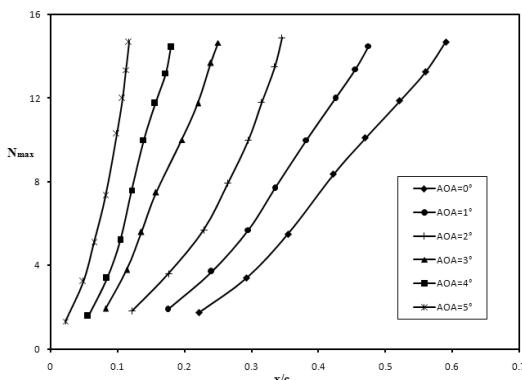
Mesh	Number of mesh points in the boundary layer		
	$x/c=0.115$	$x/c=0.491$	$x/c=0.932$
High Stretch Factor	77×63	11	12
	154×126	22	24
	261×201	38	40
Low Stretch Factor	77×63	21	23
	154×126	40	42
	261×201	75	78

در شکل‌های ۹ و ۱۰ پروفیل‌های سرعت در دو مقطع $c_0 = 0.253$ و $c_0 = 0.698$ با مقادیر $AOA = 0^\circ$ و $M = 0.16$, $Re = 2.88 \times 10^6$ نمایش داده شده‌اند. مقایسه پروفیلهای سرعت کد حاضر با پروفیل‌های سرعت حاصل از نتایج تجربی مرجع [۱۸] نیز بر روی این دو شکل انجام شده است که تطابق خوبی بین نتایج کد عددی حاضر و نتایج تجربی مشاهده می‌گردد.

جدول ۴. نتایج روش e^N در تعیین نقطه گذار برای جریان حول هوابر NACA0012 و مقایسه با مقادیر تجربی [۱۹]

AOA(deg)	$\langle X_{tr} \rangle$ (upper surface)		$\langle X_{tr} \rangle$ (lower surface)	
	e^N Code	[exp[19]	e^N Code	[exp[19]
۰	۰.۴۳۶	۰.۴۵	۰.۴۳۶	۰.۴۵
۱	۰.۳۶۲	۰.۳۷	۰.۵۵۰	۰.۵۶
۲	۰.۲۷۴	۰.۲۹	۰.۶۰۸	۰.۶۲
۳	۰.۱۸۱	۰.۱۹	۰.۶۵۳	۰.۶۶
۴	۰.۱۲۶	۰.۱۲	۰.۷۰۱	۰.۷۰
۵	۰.۰۹۱	۰.۰۷۶	۰.۷۳۴	۰.۷۴
۶	۰.۰۶۴	۰.۰۵۱	۰.۸۰۲	۰.۸۲
۷	۰.۰۴۹	۰.۰۳۶	۰.۸۷۷	۰.۸۹
۸	۰.۰۲۴	۰.۰۱۸	۰.۹۵۷	۰.۹۸
AOA>8	leading edge		trailing edge	

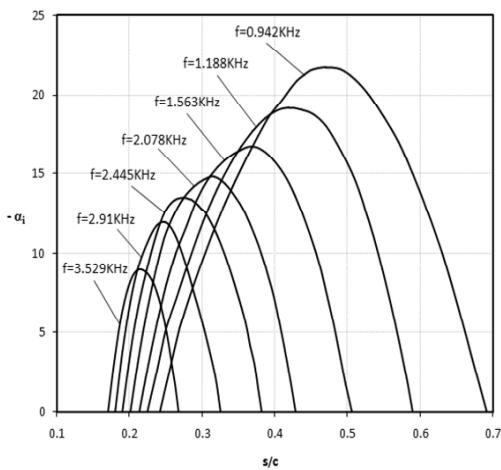
همانطور که در جدول ۴ نیز دیده می‌شود با افزایش زاویه حمله، نقطه گذار روی سطح بالای هوابر به سمت بالادست جریان منتقل می‌شود. این روند تا زاویه حمله ۸ درجه ادامه دارد و برای زوایای حمله بیشتر از آن می‌توان به طور تقریبی کل جریان روی سطح بالای هوابر را دارای رژیم آشفته فرض کرد. این روند در شکل ۱۳ نیز نشان داده است. در این شکل مقادیر بیشینه پارامتر N در شش زاویه حمله مختلف برای $Re=2.88\times 10^6$ و $M=0.16$ بر روی سطح بالای هوابر آورده شده اند.

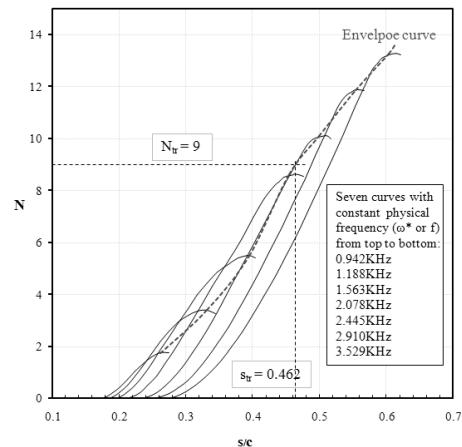
شکل ۱۳. بررسی تاثیر افزایش زاویه حمله بر موقعیت نقطه گذار جریان بر روی سطح بالای هوابر NACA0012 (N_{max} منحنی های N)

مقادیر N_{max} نمایش داده شده در شکل ۱۳ در واقع مقادیر ماکریم ضریب تقویت در هر فرکانس ثابت می‌باشند. به بیانی دیگر این منحنی‌ها در حقیقت همان پوشش‌های ماکریمی هستند که در معرفی روش e^N در مورد آنها بحث شد. از این نمودارها نیز به خوبی می‌توان انتقال نقطه گذار به بالادست جریان با افزایش زاویه حمله بر روی سطح بالای هوابر را ملاحظه نمود.

پس از حل جریان با استفاده کد TVD حاضر و تعیین پارامترهای مورد نیاز برای حل معادله اور-سامرفلد، به تحلیل پایداری جریان و تعیین نقطه گذار برای جریان عبوری حول هوابر NACA0012 با همان عدد رینولدز، عدد ماخ و زاویه حمله ذکر شده، پرداخته شد. شکل ۱۱ تغییرات مقادیر نرخ تقویت ناپایداری مکانی ($-\alpha_i$)-نسبت به عدد رینولدز را در چند فرکانس فیزیکی ثابت نشان می‌دهد. همچنین با استفاده از روش e^N نقطه گذار بر روی سطح بالای هوابر تعیین شد که با فرض مقدار $N=9$ محل گذار در $x_{tr}=0.436$ پیش‌بینی شده است (شکل ۱۲).

شکل ۱۱. منحنی های نرخ تقویت ناپایداری مکانی، α_i ، تحلیل پایداری جریان حول هوابر NACA0012

شکل ۱۲. تعیین نقطه گذار برای جریان حول هوابر NACA0012 در $AOA=0^\circ$ و $Re=2.88\times 10^6$, $M=0.16$ با استفاده از روش e^N

تعیین گذار جریان حول هوابر NACA0012 در چندین زاویه حمله دیگر نیز انجام شد که نتایج حاصل از آنها در جدول ۴ آورده شده‌اند. در این جدول همچنین ارزیابی روش e^N از طریق مقایسه نتایج حاصل از آن با نتایج تجربی مرجع [۱۹] انجام شده است که این مقایسه حاکی از موفقیت این روش در تعیین گذار برای جریان حول هوابرها است.

نقطه محاسباتی قبلی به کار گرفته شده است. در بخش نخست این پژوهش، حل معادله اور- سامرفلد برای جریان بر روی یک صفحه تخت با فرض برقراری لایه مرزی بلازیوس صورت پذیرفت که از مقایسه نتایج آن با نتایج افراد دیگر می توان از درستی حل های انجام شده اطمینان حاصل کرد. سپس این امر برای جریان حول هوابر NACA0012 در دامنه وسیع تری از زوایای حمله و اعداد رینولدز انجام شد برای ارزیابی کد^N، نتایج حاصل از آن برای تعیین گذار جریان حول هوابر NACA0012 با نتایج تجربی مقایسه شده است که این مقایسه حاکی از موفقیت این کد در تعیین گذار برای جریان حول هوابرها بوده است. از مهمترین نتایجی که در مطالعه پارامترهای موثر بر گذار جریان حاصل شد می توان دو مورد را ذکر نمود. یکی اینکه با افزایش زاویه حمله جریان، محل نقطه گذار بر روی سطح فوقانی هوابر به سمت بالادست جریان (نزدیکی لبه حمله) انتقال پیدا می کند. مورد دیگر اینکه با افزایش عدد رینولدز جریان نیز باز هم می توان شاهد انتقال موقعیت نقطه گذار به سمت بالادست جریان بود.

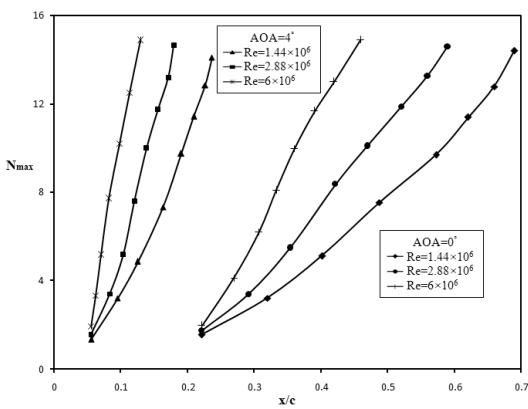
پی‌نوشت

1. تغییرات کل از بین رونده (total variation diminishing)

مراجع

- White, F.M., *Viscous Fluid Flow*, McGraw Hill Press, 1991.
- Drazin, P.G., and Reid, W.H., *Hydrodynamic Stability*, Cambridge University Press, 1981.
- Cebeci, T., Shao, J.P., Kafyeke, F., and Laurendeau, E., *Computational Fluid Dynamics for Engineers*, Horizons Publishing, California, 2005.
- Jordinson, R., "The Flat Plate Boundary Layer, Part1: Numerical Integration of the Orr-Sommerfeld Equation", *Journal of Fluid Mechanic*, Vol. 43, 1970, pp. 801-811.
- Orszag, S.A., "Accurate solution of the Orr-Sommerfeld stability equation", *Journal of Fluid Mechanic*, Vol. 50, 1971, pp. 689-703.
- Ng, B.S., and Reid, W.H., "On the Numerical Solution of the Orr-Sommerfeld Problem: Asymptotic Initial Conditions for Shooting Methods", *Journal of Computational Physics*, Vol. 38, 1980, pp. 275-293.
- Marusic, I., Tang, B., Rumchik, C., and Chinniah, R., "Stability Analysis of a Cylinder Wake", University of Minnesota, Pub.AEM 8211, 2001.
- Georgievskii, D.V., Muller, W.H., and Abali, B.E., "Eigenvalue Problems for the Generalized Orr-Sommerfeld Equation in the Theory of Hydrodynamic Stability", *Doklady Physics*, Vol. 56, No. 9, 2011, pp. 494-497.

تاثیر عدد رینولدز بر نقطه گذار جریان در شکل ۱۴ ارائه شده است. در این شکل نتایج تحلیل پایداری جریان برای سه عدد رینولدز مختلف $1/44 \times 10^6$ ، $2/88 \times 10^6$ و 6×10^6 برای جریان حول هوابر NACA0012 با عدد ماخ $M=0.16$ و در دو زاویه حمله 0° و 4° درجه مشاهده می شوند. همانگونه که از این شکل مشخص است برای هر دو زاویه حمله یاد شده، با افزایش عدد رینولدز، نقطه گذار جریان به سمت بالادست انتقال می یابد. علت این موضوع نیز در این است که با افزایش عدد رینولدز، گردابه های جریان با سرعت و انرژی بیشتری در طول جریان منتشر می شوند و به همین خاطر باعث تقویت زود هنگام اغشاشات جریان در فاصله کمتری از لبه حمله می گردند. اثر دیگری که افزایش عدد رینولدز بر پایداری جریان می گذارد، افزایش مقادیر N_{max} است که این موضوع را نیز می توان در شکل ۱۴ مشاهده نمود.

شکل ۱۴. بررسی تاثیر افزایش عدد رینولدز بر موقعیت نقطه گذار (N_{max}) بر روی سطح بالای هوابر NACA0012 (منحنی های N_{max} های جریان باز هم)

نتیجه گیری و جمع بندی

تعیین موقعیت آغازگذار جریان از رژیم آرام به آشته در جریان های دوبعدی با استفاده از روش^N در این پژوهش انجام شد. این امر از طریق تحلیل پایداری هیدرودینامیکی جریان به وسیله حل معادله اور- سامرفلد صورت پذیرفت. پروفیل های سرعت مورد نیاز برای حل معادله اور- سامرفلد از طریق یک کد عددی محاسبه شدند که کد ذکر شده معادلات ناویر- استوکس دوبعدی را به روش ضمنی از طریق الگوریتم TVD حل می کند. همچنین در تحقیق حاضر برای حل معادله اور- سامرفلد از روش تفاضل محدود استفاده شده است که به دلیل وابستگی شدید روش ذکر شده به حدس اولیه، تمهداتی نظری استفاده از روش تکرار نیوتن برای حل دستگاه های غیر خطی و همچنین تعیین رابطه ای برای محاسبه حدس اولیه پارامترهای مورد نیاز در یک نقطه محاسباتی خاص از روی پاسخ معادله اور- سامرفلد برای همان پارامترها در

- England, 1997.
15. Yee, H.C., "Construction of Explicit and Implicit Symmetric TVD Schemes and Their Applications", *Journal of Computational physics*, Vol. 68, 1987, pp. 151-179.
 16. Stock, H.W., "Airfoil Validation Using Coupled Navier-Stokes and e^N Transition Prediction Methods", *Journal of Aircraft*, Vol. 39, No. 1, 2002, pp. 51-58.
 17. Lee, J.D., and Jamesony, A., "NLF Airfoil and Wing Design by Adjoint Method and Automatic Transition Prediction", 27th AIAA Applied Aerodynamics Conference, Texas, 2009.
 18. Holst, T.L., "Viscous Transonic Airfoil Workshop Compendium of Results", *Journal of Aircraft*, Vol. 25, No. 12, 1988, pp. 1073-87.
 19. Gregory, N., and O'Reilly, C.L., "Low-Speed Aerodynamic Characteristics of NACA0012 Airfoil Section, Including the Effects of Upper-Surface Roughness Simulating Hoar Frost", TR, NPL Aero Rept. 1308, Middlesex, England, 1970.
 9. Van Ingen, J.L., "The e^N method for transition prediction, Historical review of work at TU Delft", 38th AIAA Fluid Dynamics Conference and Exhibit, Washington, 2008.
 10. Stock, H.W., and Haase, W., "Feasibility Study of e^N Transition Prediction in Navier-Stokes Methods for Airfoils", *AIAA Journal*, Vol. 37, No. 10, 1999, pp. 1187-96.
 11. Lian, Y., and Shyy, W., "Laminar-Turbulent Transition of A Low Reynolds Number Rigid or Flexible Airfoil", *AIAA Journal*, Vol. 45, No. 7, 2007, pp. 1501-13.
 12. Arumugam, S., and Durairaj, S., "Prediction of Laminar to Turbulent flow over a sweptback wing", 2nd International Conference on Mechanical and Aerospace Engineering, ICMAE, Bangkok, 2011.
 13. Boutilier, M.S.H., and Yarusevych, S., "Parametric Study of Separation and Transition Characteristics over an Airfoil at Low Reynolds Numbers", *Experiments in Fluids*, Vol. 52, 2012, pp. 1491-1506.
 14. Sedaghat, A., *A Finite Volume TVD Approach to Transonic Flow Computation*, PHD Thesis, University of Manchester,